

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, declarat de avocatul Vasile Albu, în numele condamnatei

*Furmuzachi Maria XXXX, născută la
XX XXX XXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitoare a
mun. XXXXX, str. XXXXX XXX, ap. XXX, cetățeană
a R. Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>30.06.2017 – 23.10.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>15.11.2017 – 30.01.2018,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>14.05.2018 – 24.10.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Furmuzachi Maria a fost condamnată în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 580 unități convenționale, ce constituie 29.000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Cererea acuzării privind încasarea de la inculpată a cheltuielilor judiciare în mărime de 21,77 lei și 191 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 05 iunie 2017, aproximativ ora 01.40, inculpata Furmuzachi M., deținând permis de conducere, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând

urmările lor și acționând contrar prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, a urcat la volanul automobilului „Opel Astra”, n.î. XXXXXX, și, deplasându-se pe str. Alecu Russo 18, mun. Chișinău, a fost stopată de către angajații Batalionului Național de Patrulare al IGP al MAI, care au reținut-o în flagrant și, fiind supusă expertizei de către reprezentanții Dispensarului Republican de Narcologie, potrivit procesului-verbal nr. 6287 din 05.06.2017, i-a fost stabilită concentrația de alcool etilic în aerul expirat de 0,74 mg/l și concentrația de alcool în sânge de 1,70 g/l, care conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16 aprilie 2009 privind modul de testare alcoolscoptică și de examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală.

Deoarece aceste probe i-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile ei în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpata a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina și s-a căit sincer, că nu are antecedente penale, este pensionară, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatei este posibilă cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, și cu aplicarea pedepsei complementare.

Totodată, prevederile art. 55 Cod penal nu pot fi aplicate în privința inculpatei or, legea penală prescrie că persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate nu poate fi liberată de răspundere penală.

În același timp, instanța a statuat că documentarea cazului a fost efectuată de către organul de urmărire penală în vederea administrării probatoriului și formulării învinuirii, prin testarea alcoolscoptică a inculpatei cu folosirea aparatului Drager 6810 ca mijloc special tehnic, cât și prin prelevarea probelor de sânge la Dispensarul Republican de Narcologie, acțiuni care sunt puse în sarcina acuzării și care nu sunt incluse în prevederile art. 227 alin. (2) ale Codului de procedură penală. Or, constatarea stării de ebrietate a inculpatei a fost efectuată prin intermediul mijlocului special tehnic Drager 6810, dar și prin prelevarea probelor de sânge, ce nu constituie acțiuni procesuale în sensul art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, iar cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Ciocana, Diana Vatavu, a declarat recurs, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei

noi hotărâri, prin care să fie încasate din contul inculpatei cheltuielile judiciare de 21,77 lei pentru efectuarea testului alcoolsopic și 191 lei pentru efectuarea examinării medicale-primare pentru stabilirea stării de ebrietate.

Recurenta a invocat că potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Astfel, cheltuielile judiciare suportate de către stat în cadrul cauzei penale, urmează a fi încasate de la inculpată.

3.1. A declarat recurs și avocatul Vasile Albu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatei, cu atragerea acesteia la răspundere contravențională, în conformitate cu art. 55 Cod penal.

Recurentul a indicat că, sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante, și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial, afectarea gravă, prin infracțiunea săvârșită a făptuitorului acesteia sau greutatea poverii pedepsei, aplicată pentru el, din cauza vârstei înaintate, stării sănătății lui sau altor circumstanțe.

Instanța de fond greșit a abordat prevederile art. 24 Cod penal ca motiv de imposibilitate a aplicării prevederilor art. 55 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, recursurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de recurs a statuat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele atenuante invocate de apărare, aplicându-i inculpatei pedeapsa prevăzută de art. 264¹ Cod penal, cu aplicarea prescripțiilor din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 55 Cod penal, liberarea de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională poate avea loc în privința persoanei care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, prevederile art. 55 Cod penal nu sunt aplicabile, deoarece legea penală nu și-ar atinge scopul, fiind inefficientă în prevenirea de noi infracțiuni, corijarea inculpatei fiind posibilă doar cu aplicarea unei pedepse reale.

Totodată, în cazurile când expertiza, constatările medico-legale au fost dispuse de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată, cheltuielile necesare vor fi achitate din contul bugetului de stat, ele fiind efectuate în vederea demonstrării vinovăției.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Vasile Albu a declarat recurs în anulare, solicitând casarea *deciziei adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pedeapsa aplicată inculpatei sub formă de amendă să-i fie înlocuită cu muncă neremunerată în folosul comunității.*

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a aplicat prevederile legislației în vigoare, aplicându-i inculpatei o sancțiune drastică, ce reprezintă un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Or, inculpata este în imposibilitate să achite amenda în mărime de 29.000 lei și, în circumstanțele în care ea primește o pensie de 1002 lei, ar fi nevoită să intre în datorie față de o instituție bancară sau persoană fizică pentru a achita amenda stabilită.

Inculpata a înstrăinat automobilul cu care își asigura existența și la 28.02.2018, la momentul devenirii deciziei definitive, executorie și irevocabilă, a achitat 14.500 lei – jumătate din suma amenzii aplicate, sancțiunea fiind executată integral.

Totodată, instanța de apel a omis să se expună asupra tuturor circumstanțelor invocate în cererea de recurs, inclusiv a celor pe care urmează să le soluționeze din oficiu.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se completamente argumentarea

ilegalității hotărârilor contestate în acest sens și indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurent.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, dat fiind că recursul în anulare de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Vasile Albu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2018, în privința condamnatei Furmuzachi Maria XXXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan